

کد مقاله: Foodconf-10268

مقایسه خواص فیزیکوشیمیایی و عملکردی صمغ فارسی (Farsi Gum) و صمغ درخت بادام شیرین (Almond Gum)

جواد امینی راستابی*^۱، علی نصیرپور

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی دانشگاه صنعتی اصفهان، ۲- دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی دانشگاه صنعتی

اصفهان

j.amini.r371@gmail.com

چکیده

صمغ فارسی از تنه و شاخه درختان بادام کوهی (*Amygdalus scoparia spach*) و صمغ درخت بادام شیرین (*almond*) از تنه و شاخه درختان بادام شیرین با نام علمی *Amygdalus communis L.* تراوش می‌کند. به دلیل تشابه ظاهری و عدم شناخت کافی در این زمینه، گاهی هر دو نوع صمغ تحت عنوان صمغ فارسی یا صمغ زدو شناخته می‌شوند اما بررسی‌های انجام‌شده نشان داد که صمغ فارسی و صمغ درخت بادام شیرین هم از لحاظ ترکیبات شیمیایی و هم از لحاظ خصوصیات عملکردی کاملاً با همدیگر متفاوت هستند. صمغ درخت بادام شیرین به دلیل داشتن ترکیبات با وزن مولکولی بالاتر نسبت به صمغ فارسی، دارای ویسکوزیته بالاتری بود و به دلیل همین ویسکوزیته بالاتر قدرت امولسیون‌کنندگی آن نیز نسبت به صمغ فارسی بیشتر بود. صمغ فارسی توانایی تشکیل کف نداشت اما صمغ درخت بادام شیرین هم توانایی تشکیل کف داشت و هم اینکه کف تشکیل‌شده از پایداری نسبتاً بالایی برخوردار بود.

کلمات کلیدی: صمغ فارسی، صمغ درخت بادام شیرین، خواص فیزیکوشیمیایی، خواص عملکردی.

مقدمه

افزودنی‌های غذایی، نقش مهمی در ریزساختار، کیفیت و پایداری محصولات ایفا می‌کنند. در سال‌های اخیر به دلیل افزایش آگاهی مردم در ارتباط با مضرات افزودنی‌های طبیعی، تمایل به استفاده از افزودنی‌های طبیعی افزایش یافته است. هیدروکلوئیدها به‌عنوان تغلیظ‌کننده، عامل ایجاد ژل، پایدارکننده امولسیون و کف، عامل ممانعت‌کننده از رشد و گسترش بلوره‌های یخ و بلوره‌های قندی در صنایع مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرند. صمغ‌های ترش‌چی از ابتدایی‌ترین و قدیمی‌ترین صمغ‌ها به شمار می‌روند چراکه به‌آسانی در دسترس بشر بودند و برای مصارف مختلف از آن‌ها استفاده می‌کردند [۱].

صمغ درخت بادام کوهی و صمغ درخت بادام شیرین از جمله صمغ‌های تراوشی هستند که به‌وفور در ایران یافت می‌شوند. صمغ فارسی صمغی است شفاف که از درخت بادام کوهی (*Amygdalus scoparia spach*) از خانواده گل‌سرخیان تراوش می‌شود. درختان بادام کوهی که بومی ایران محسوب می‌شوند در مناطق وسیعی از کشور به‌ویژه استان‌های مرکزی می‌رویند. این صمغ به نام‌های زدو، شیرازی و آنگوم نیز معروف است.

۲۸ - ۲۷ مرداد ماه ۱۳۹۵

پراکنش جغرافیایی این درختچه در استان‌های فارس، چهارمحال و بختیاری، یزد، کرمان، خراسان، تهران، کردستان، لرستان، کرمانشاه، اراک، ایلام، سیستان و بلوچستان، هرمزگان، بوشهر و خوزستان گزارش شده است [۲]. بادام شیرین (almond) بانام علمی *Amygdalus communis L.* یکی از گیاهان تیره گل سرخ و متعلق به دولپه‌ای‌ها می‌باشد. بادام یک درخت بومی آسیای غربی، کرانه جنوبی دریای مدیترانه و مراکش است [۳]. از درخت بادام شیرین نیز صمغ شفاف و کاملاً شبیه به صمغ درخت بادام کوهی تراوش می‌شود. متأسفانه به دلیل تشابه ظاهری و عدم مطالعات کافی در این زمینه گاهی هر دو نوع صمغ تحت عنوان صمغ فارسی یا صمغ زرد شناخته می‌شوند درحالی‌که این دو نوع صمغ از لحاظ ساختاری و خواص فیزیکوشیمیایی کاملاً متفاوت می‌باشند. از طرف دیگر با توجه به تعداد کم مطالعات انجام شده روی این دو نوع صمغ، در تجارت آن‌ها را به اشتباه و تنها به دلیل تشابه ظاهری، صمغ عربی می‌نامند. در صورتی‌که صمغ عربی از شیر خشک شده ساقه و شاخه‌های گیاهی به نام آکاسیا استحصال می‌شود اما صمغی که از ایران تحت عنوان صمغ عربی صادر می‌شود از درخت بادام کوهی و بادام شیرین استحصال می‌شود.

مواد و روش‌ها

صمغ فارسی از درختان بادام کوهی با وارسته *Amygdalus scoparia Spach* از جنگل‌های محافظت شده بادام کوهی در روستای ارجنک، واقع در استان چهارمحال و بختیاری و صمغ درخت بادام شیرین نیز از درختان بادام شیرین (*Amygdalus communis L.*) واقع در شهر سامان، استان چهارمحال و بختیاری جمع‌آوری شد. برای جلوگیری از جذب رطوبت، نمونه‌های خشک شده بلافاصله بعد از جمع‌آوری درون کیسه‌های نایلونی بسته‌بندی شده و به آزمایشگاه انتقال داده شد. بعد از جدا نمودن آلودگی‌های سطحی، نمونه‌هایی که دارای کیفیت بالاتری بودند با آسیاب کاملاً خرد و نرم شدند. در ادامه صمغ‌های آسیاب شده در آب حل شده و سپس به منظور جدا کردن ناخالصی‌ها، محلول صمغ از فیلتر پارچه‌ای عبور داده شد. در ادامه نمونه‌ها به مدت ۲۴ ساعت درون فریزر نگهداری شده تا کاملاً منجمد شوند. سپس با استفاده از خشک‌کن انجمادی (ساخت شرکت دنا و کیوم ایران) نمونه‌ها کامل خشک شدند. از این نمونه‌های تولیدی برای انجام آنالیزهای مربوطه استفاده شد.

آزمون‌های شیمیایی

مقدار رطوبت، خاکستر و پروتئین نمونه‌ها طبق استاندارد AOAC ارزیابی شد. ضریب تبدیل ۶/۵ برای تعیین مقدار پروتئین در نظر گرفته شد. درصد کربوهیدرات نیز از اختلاف مجموع رطوبت، خاکستر و پروتئین با ۱۰۰ محاسبه شد. میزان عناصر معدنی نیز توسط دستگاه پلاسما جفت شده القایی- طیف‌سنجی نشر اتمی (ICP-OE) تعیین شد [۴].

ویسکوزیته

برای اندازه‌گیری ویسکوزیته ظاهری از محلول ۳٪ (وزنی - حجمی) استفاده شد. هریک از نمونه‌های صمغ فارسی و صمغ بادام به آرامی به آب مقطر روی همزن مغناطیسی که حالت متلاطم داشت، اضافه شدند و

۲۸ - ۲۷ مرداد ماه ۱۳۹۵

حداقل دو ساعت مخلوط شدن ادامه داشت. برای اینکه هیدراته شدن ذرات نمونه به طور کامل صورت گیرد و ویسکوزیته به حداکثر مقدار خود برسد، نمونه‌ها به مدت یک شبانه‌روز درون یخچال نگهداری شدند. در ادامه از ویسکومتر بروکفیلد (مدل DVII، ساخت آمریکا) مجهز به Small sample adaptor و در ۱۲ سرعت چرخشی متفاوت برای اندازه‌گیری ویسکوزیته استفاده شد. اسپیندل مورد استفاده در این آزمایش شماره ۲۱ و مخصوص Small sample adaptor بود.

ارزیابی قدرت کف‌کنندگی و پایداری کف

ابتدا محلول‌های ۲، ۳ و ۴ درصد صمغ فارسی و صمغ بادام تهیه شدند. سپس توسط هموژنایزر به مدت دو دقیقه با دور ۶۰۰۰ دور در دقیقه هموژن شدند. در نهایت هر یک مخلوط‌ها به استوانه مدرج منتقل شده و حجم کف حاضر در سطح بالای مایع درون استوانه مدرج مشخص شد. در نهایت از روابط زیر برای اندازه‌گیری درصد کف‌کنندگی و پایداری کف استفاده شد [۵].

$$\text{درصد کف‌کنندگی} = \frac{\text{حجم کف}}{\text{حجم اولیه نمونه}} \times 100$$

$$\text{پایداری کف} = \frac{\text{حجم کف بعد از ۱۵ دقیقه}}{\text{حجم کف اولیه}} \times 100$$

بررسی خواص امولسیون‌کنندگی

در ابتدا محلول‌های صمغ فارسی و بادام در غلظت‌های ۱، ۱/۵ و ۲ درصد تهیه شد. برای اینکه ذرات صمغ کاملاً هیدراته شوند محلول تهیه‌شده به مدت ۲۴ ساعت درون یخچال نگهداری شد. در ادامه امولسیون موردنظر با مخلوط کردن ۲۰٪ روغن آفتابگردان و ۸۰٪ محلول صمغ تهیه شد. مخلوط فوق با استفاده از هموژنایزر آلتراتوراکس (مدل T18، ساخت شرکت آیکا آلمان) به مدت ۵ دقیقه در ۱۳۵۰۰ دور بر دقیقه کاملاً هموژن گردید. امولسیون تهیه‌شده به منظور پخش ماکرومولکول‌ها و پایداری سطح بین روغن و آب به مدت ۲۴ ساعت درون یخچال نگهداری شد. در ادامه ویژگی‌های امولسیون‌کنندگی محلول تهیه‌شده مورد-بررسی قرار گرفت.

فعالیت امولسیونی (emulsion activity یا EA)

برای اندازه‌گیری فعالیت امولسیونی ۱۵ میلی‌لیتر از امولسیون تهیه‌شده درون فالكون درجه‌بندی‌شده ریخته شد. فالكون‌ها درون سانتریفیوژ قرار گرفته و به مدت ۵ دقیقه در ۱۳۰۰g سانتریفیوژ شدند. در ادامه برای اندازه‌گیری فعالیت امولسیونی تمام حجم سیستم (WV) و حجم فاز امولسیونی (EPV) اندازه‌گیری شد و فعالیت امولسیونی طبق معادله‌ی زیر محاسبه شد [۶].

$$EA (\%) = (EPV / vv) \times 100$$

پایداری امولسیون (emulsion stability یا ES)

برای اندازه‌گیری پایداری امولسیون در ابتدا امولسیون تهیه شده به مدت ۳۰ دقیقه درون حمام آب گرم ۸۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. بلافاصله بعد از تیمار حرارتی امولسیون موردنظر به مدت ۱۵ دقیقه درون حمام یخ قرار داده شد و در انتها امولسیون در ۱۳۰۰ g برای ۵ دقیقه سانتریفوژ شد. برای اندازه‌گیری پایداری امولسیون از معادله‌ی زیر استفاده شد [۶].

$$ES (\%) = (EPV / wv) \times 100$$

تجزیه و تحلیل آماری

تمامی داده‌ها حاصل از سه تکرار بود و نتایج به صورت میانگین \pm انحراف از میانگین گزارش شدند. سطح معنی‌دار مورد استفاده در این مطالعه ۰/۰۵ در نظر گرفته شد و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آنالیز واریانس (ANOVA) و نرم‌افزار SPSS استفاده گردید. از نرم‌افزار Microsoft office Excel 2010 نیز برای رسم نمودارها استفاده شد.

نمونه	رطوبت (%)	خاکستر (%)	پروتئین (%)	کربوهیدرات (%)	سدیم (%)	پتاسیم (%)	کلسیم (%)	منیزیم (%)
صمغ فارسی	۸/۰۳±۰/۳۲ ^a	۲/۴۴±۰/۱۴ ^a	۰/۷۲±۰/۰۶ ^a	۸۷/۸۱±۰/۱۱ ^a	۰/۱۹±۰/۰۱ ^a	۰/۱۷±۰/۰۱ ^a	۰/۷۱±۰/۰۰۴ ^a	۰/۲۲±۰/۰۰۱ ^a
صمغ بادام	۷/۹۵±۰/۲۶ ^a	۱/۰۱±۰/۰۹ ^b	۰/۴۵±۰/۱۱ ^b	۹۰/۶±۰/۱۴ ^a	۰/۰۲±۰/۰۱ ^b	۰/۰۳±۰/۰۱ ^b	۰/۷۲±۰/۰۰۵ ^a	۰/۰۷±۰/۰۰۱ ^b

نتایج و بحث

آنالیزهای شیمیایی

اهمیت شناخت خصوصیات شیمیایی صمغ‌ها به این دلیل است که تفاوت ساختار شیمیایی آن‌ها، باعث تفاوت در ویژگی‌های عملکردی آن‌ها می‌شود و بر کارایی و کاربرد آن‌ها تأثیر می‌گذارد. در جدول ۱ خصوصیات شیمیایی صمغ فارسی و صمغ بادام شیرین آورده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود از لحاظ رطوبت و مقدار ترکیبات کربوهیدراتی در سطح P کمتر از ۰/۰۵ تفاوت معنی‌داری بین این دو صمغ وجود ندارد؛ اما از لحاظ میزان پروتئین و میزان خاکستر صمغ فارسی غنی‌تر می‌باشد. میزان پروتئین به دست آمده برای هر دو صمغ پایین‌تر از محتوای پروتئین گزارش شده برای صمغ کتیرا با ۲/۵۹ درصد، صمغ گاتی با ۴/۱۸ درصد، صمغ عربی با ۲/۳۱ درصد، صمغ کارایا با ۱/۲۰ درصد و صمغ زانتان با ۵/۴۰ درصد می‌باشد [۷]. عنصر کلسیم نیز در هر دو صمغ مهم‌ترین ماده معدنی به شمار می‌رود.

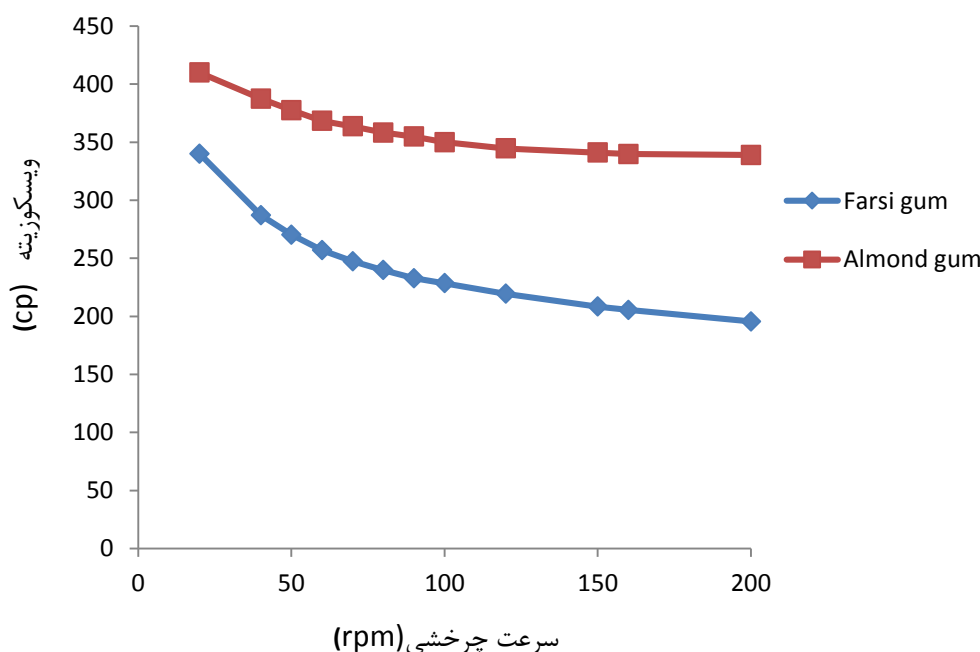
جدول ۱- آنالیز شیمیایی صمغ فارسی و صمغ درخت بادام شیرین

- نتایج به صورت میانگین سه تکرار \pm انحراف از میانگین گزارش شده است.

- حروف متفاوت در هر ستون نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار بین نمونه‌ها در فاکتور مربوطه است.

ویسکوزیته

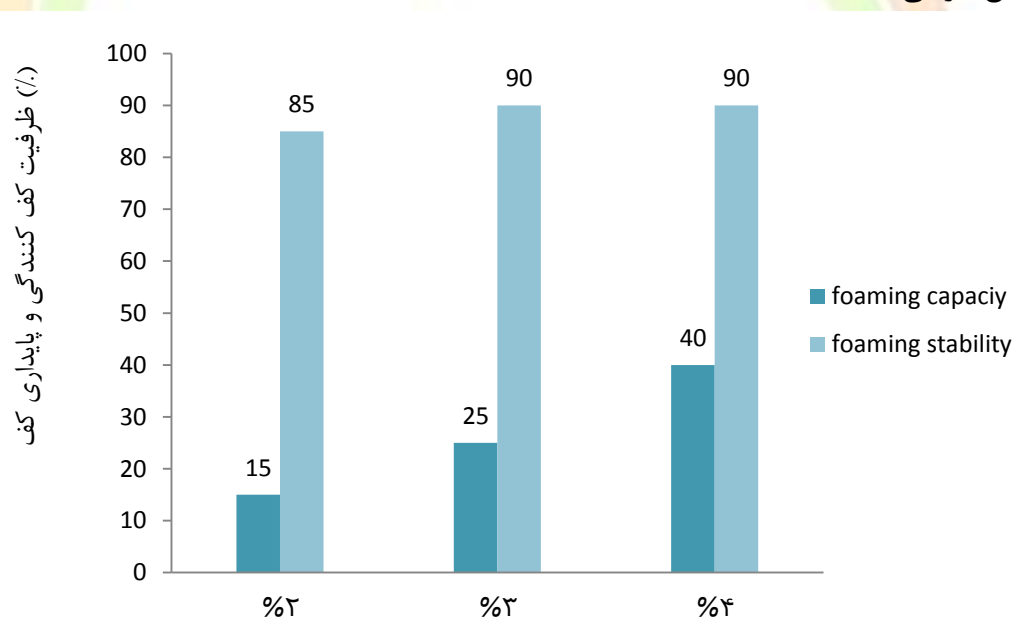
همان طور که در شکل ۱ نشان داده شده است میزان ویسکوزیته صمغ درخت بادام شیرین بیشتر از ویسکوزیته صمغ فارسی می باشد. وجود ساختارهای بلند زنجیر و با وزن مولکولی بیشتر در صمغ درخت بادام شیرین را می توان علت این اختلاف ویسکوزیته دانست. چراکه ترکیبات بلند زنجیر و با وزن مولکولی بالا قابلیت بیشتری در جذب آب و ایجاد ویسکوزیته دارند. مطالعات قبلی نشان داده است که میانگین وزن مولکولی در صمغ فارسی $4/76 \times 10^6$ دالتون و در صمغ درخت بادام شیرین $11/22 \times 10^6$ دالتون است [۸ و ۹]. در هر دو نمونه صمغ با افزایش سرعت چرخشی میزان ویسکوزیته کاهش یافته است؛ اما باید توجه کرد که این روند کاهش ویسکوزیته کاملاً خطی نمی باشد، بلکه در ابتدا ویسکوزیته با شیب زیادی کاهش یافته و به تدریج از شیب نمودار کاسته شده است؛ بنابراین می توان گفت که هر دو صمغ رفتار رقیق شونده در برابر جریان را از خود نشان می دهند اما شدت این رفتار در صمغ فارسی بیشتر می باشد. مطالعات انجام شده در زمینه سایر صمغ ها نیز نشان داده است که صمغ های نشاسته، پکتین، کاراجینان، صمغ قدومه شیرازی، صمغ دانه شاهی، صمغ دانه مریم گلی، صمغ کاکتوس، زانتان و کربوکسی متیل سلولز نیز رفتار رقیق شونده در برابر جریان از خود نشان می دهند [۱۰]. قرار گرفتن تصادفی زنجیره های دارای وزن مولکولی بالا در مسیر جریان را می توان علت این امر دانست؛ به عبارت دیگر مولکول های پلی ساکاریدی در غلظت های بالا درهم تنیده و درگیر هستند. در پی ایجاد تنش برشی باندهای هیدروژنی و پیوندهای غیر کووالانسی (پیوندهای واندروالس و نیروهای الکترواستاتیک) این شبکه تضعیف و تجمع حاصله در محلول از بین رفته و زنجیره ها در جهت جریان قرار می گیرند و در نتیجه ویسکوزیته کاهش می یابد [۱۱].

شکل ۱- بررسی تغییرات ویسکوزیته در سرعت های چرخشی متفاوت

ارزیابی قدرت کف‌کنندگی و پایداری کف

بررسی‌ها نشان داد که صمغ فارسی در غلظت‌های کمتر از ۳ درصد قابلیت تشکیل کف ندارد و در غلظت‌های بیشتر از ۳ درصد نیز قابلیت تشکیل کف بسیار ضعیف می‌باشد به‌گونه‌ای که کف حاصله بسیار ناچیز بود و بلافاصله پس از تشکیل از بین می‌رود و قابل اندازه‌گیری نیست؛ اما در صمغ درخت بادام شیرین قابلیت تشکیل کف در غلظت‌های ۲، ۳ و ۴ درصد به ترتیب برابر با ۱۵، ۲۵ و ۴۰ درصد بود. پایداری کف حاصله نیز در غلظت ۲ درصد برابر با ۸۵ درصد و در غلظت‌های ۳ و ۴ درصد برابر با ۹۰ درصد ارزیابی شد. قدرت کف‌کنندگی و پایداری کف به عوامل مختلفی از جمله میزان پروتئین، وزن مولکولی، ساختار شیمیایی و بسیاری از عوامل دیگر بستگی دارد. وجود ترکیبات با وزن مولکولی بیشتر در صمغ درخت بادام شیرین نسبت به صمغ فارسی را می‌توان یکی از علل بیشتر بودن قدرت کف‌کنندگی صمغ بادام شیرین نسبت به صمغ فارسی دانست [۸].

شکل ۲- ظرفیت کف‌کنندگی و پایداری کف حاصل از صمغ درخت بادام شیرین

خواص امولسیفایری

یکی از روش‌های معمول برای تسریع سینتیک ناپایداری در امولسیون‌ها به کارگیری سانتریفیوژ جهت سرعت بخشیدن به جدا شدن گرانولی ذرات فاز پراکنده می‌باشد [۱۲]. در اینجا نیز به منظور تعیین قابلیت امولسیون‌کنندگی از روش سانتریفیوژ استفاده شد. هر دو نمونه صمغ فارسی و صمغ بادام شیرین در غلظت ۱/۵ درصد و بالاتر دارای قابلیت امولسیون‌کنندگی ۱۰۰ درصد بودند. در غلظت ۱ درصد اگرچه در هر دو صمغ دوفاز شدن مشاهده شد، اما در صمغ درخت بادام شیرین شدت دوفاز شدن کمتر بود. در بحث پایداری امولسیون نیز، با

افزایش غلظت صمغ، پایداری امولسیون‌ها افزایش یافت. غلظت کم هیدروکلئید در امولسیون دارای اثرات ناپایدارسازی به دلیل پدیده تهی‌سازی است که دوفاز شدن را تسهیل می‌نماید درحالی‌که در غلظت‌های بالاتری از هیدروکلئید، به سبب قوی‌تر بودن برهم‌کنش‌های تهی‌سازی که از ویژگی ویسکوالاستیک قطرات امولسیون در یک شبکه شبه ژلی ناشی می‌شود، از جدا شدن چربی از امولسیون جلوگیری به عمل می‌آید [۱۳].

امولسیون حاصل از صمغ فارسی در غلظت ۲ درصد به پایداری کامل رسید، درحالی‌که در امولسیون حاصل از صمغ درخت بادام شیرین پایداری کامل در غلظت ۱/۵ درصد حاصل شد (جدول ۲). که این موضوع نشان‌دهنده بالاتر بودن قدرت امولسیفایری صمغ درخت بادام شیرین نسبت به صمغ فارسی می‌باشد. بالاتر بودن قدرت امولسیفایری صمغ درخت بادام شیرین نسبت به صمغ فارسی را می‌توان به بیشتر بودن ویسکوزیته صمغ درخت بادام شیرین نسبت داد چراکه با افزایش ویسکوزیته از میزان تحرک ذرات چربی کاسته شده و بنابراین احتمال برخورد و اتصال ذرات چربی به یکدیگر و ایجاد ناپایداری در امولسیون کاسته می‌شود [۱۳].

جدول ۲- بررسی پایداری امولسیون و قابلیت امولسیون‌کنندگی امولسیون‌های صمغ فارسی و صمغ بادام شیرین

نمونه	قابلیت امولسیون‌کنندگی			پایداری امولسیون		
	%۱	%۱/۵	%۲	%۱	%۱/۵	%۲
صمغ فارسی	۵۰/۱۴±۲/۱۳ ^a	۱۰۰±۰/۰ ^a	۱۰۰±۰/۰ ^a	۳۲/۲±۲/۳۲ ^a	۷۶/۳±۲/۲۵ ^a	۱۰۰±۰/۰ ^a
صمغ بادام	۶۸/۱۴±۳/۱۸ ^b	۱۰۰±۰/۰ ^a	۱۰۰±۰/۰ ^a	۴۸/۵±۱/۱۰ ^b	۱۰۰±۰/۰ ^b	۱۰۰±۰/۰ ^a

- نتایج به صورت میانگین سه تکرار ± انحراف از میانگین گزارش شده است.

- حروف متفاوت در هر ستون نشان‌دهنده اختلاف معنی‌دار بین نمونه‌ها در فاکتور مربوطه است.

نتیجه‌گیری

بررسی‌های انجام‌شده نشان داد که صمغ فارسی و صمغ درخت بادام شیرین هم از لحاظ ترکیبات شیمیایی و هم از لحاظ خصوصیات عملکردی کاملاً با همدیگر متفاوت هستند و نباید به دلیل تشابه ظاهری این دو نوع صمغ متفاوت را یکی دانست. نتایج همچنین نشان داد که هر دو نوع صمغ به خصوص صمغ درخت بادام شیرین خواص امولسیفایری نسبتاً خوبی دارند و با توجه به فراوانی آن‌ها در کشور می‌توان از آن‌ها به عنوان جایگزین بسیاری از صمغ‌های وارداتی در مواد غذایی استفاده کرد.

منابع

- [1] هدی خالصی، محمد عزیزاده و محمود رضازاد، ۱۳۹۱، بررسی ویژگی‌های فیزیکیوشیمیایی و عملکردی صمغ زرد تراوشی از گیاه *Amygdalus Scoparia Spach* در منطقه میان جنگل استان فارس، پژوهش های علوم و صنایع غذایی ایران، شماره ۸، صفحات ۳۱۷ تا ۳۲۶.
- [2] سلیمان عباسی و سمیه رحیمی، ۱۳۸۷، معرفی یک نوع صمغ گیاهی بومی ناشناخته: صمغ فارسی، ماهنامه صنعت آرد و غذا، شماره ۱۳، صفحات ۴۶ تا ۵۱.
- [3] محمد کاوند، کاظم ارزانی و علی ایمانی، ۱۳۸۸، ژنوتیپ‌های برتر بادام در منطقه بروجرد، مجله نهال و بذر، شماره ۳، صفحات ۳۸۵ تا ۳۹۹.
- [4] Horwitz, William, and William Horwitz. Official methods of analysis of AOAC International. No. C/630.240 O3/2000. 2000.
- [5] پویا صیدی، ۱۳۹۳، بررسی ویژگی‌های ساختاری و عملکردی کمپلکس‌های صمغ عربی با کازئین و کازئین هیدرولیز شده حاصل از واکنش مایلارد، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.
- [6] عبدالخالق گلدار، ۱۳۹۲، بررسی ویژگی‌های امولسیون کنندگی کمپلکس‌های کووالانسی و غیر کووالانسی بتالاکتوگلوبولین-صمغ فارسی، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.
- [7] رکسانا سیفی، ۱۳۹۳، بررسی اجزاء و خصوصیات ساختاری صمغ فارسی، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشکده مهندسی زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری.
- [8] Rezaei, A., Nasirpour, A., & Tavanai, H., 2016, Fractionation and some physicochemical properties of almond gum (*Amygdalus communis* L.) exudates, *Food Hydrocolloids*, vol.60, pp 461-469.
- [9] Fadavi, G., Mohammadifar, M. A., Zargarran, A., Mortazavian, A. M., & Komeili, R. , 2014, Composition and physicochemical properties of Zedo gum exudates from *Amygdalus scoparia*, *Carbohydrate polymers*, vol. 101, pp 1074-108.
- [10] حمیدرضا مظفری، ابراهیم حسینی و محمد حجت‌الاسلامی، ۱۳۹۴، بررسی رفتار جریان صمغ تراوشی زرد به عنوان تابعی از غلظت و دما، همایش بین المللی پژوهش های کاربردی در کشاورزی، تهران- ملارد، شرکت تعاونی علم گستران پیشتاز ایرانیان.
- [11] García-Cruz, E., J. Rodriguez-Ramirez, L. M. Lagunas and L. Medina-Torres, 2013, Rheological and physical properties of spray-dried mucilage obtained from *Hylocereus undatus cladodes*, *Carbohydr. Polym*, vol. 91, pp 394-402.
- [12] Weiss, J. 2002. Emulsion stability determination. Current protocols in food analytical chemistry.
- [13] Dickinson, E, 2009, Hydrocolloids as emulsifiers and emulsion stabilizers, *Food Hydrocolloid*, vol. 23, pp 1473-1482.